

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Domstolen	
	DOMSTOLEN	
2003/C 251/01	Domstolens kendelse (Anden Afdeling) af 4. april 2003 i sag C-128/02 P: Bernhard Schulte (»Erstatningssøgsmål — ansvar uden for kontraktforhold — mælk — tillægsafgift — referencemængde — forordning (EØF) nr. 2187/93 — erstatning til producenter — arving og hermed ligestillet person — national retsakt — forældelse — åbenbart, at appellen delvis skal afvises og delvis skal forkastes»)	1
2003/C 251/02	Kendelse afsagt af Domstolen (Første Afdeling) den 10. juli 2003 i sag C-427/02 P, Giuseppe Di Pietro mod Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber (»Appel — tjenestemænd — forudgående administrativ procedure — ingen klage — åbenbart, at sagen må afvises — appellen delvist afvist og delvist forkastet»)	1
2003/C 251/03	Sag C-216/03: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 30. september 2002 af Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien i sagen DLD Trading Company Import-Export, spol. s.r.o. mod Republikken Østrig	2

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2003/C 251/04	Sag C-281/03: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 26. juni 2003 af College van Beroep vor het bedrijfsleven i sagen 1. Cindu Chemicals B.V., 2. Rütgers VFT AG, 3. Touwen & Co. B.V., 4. Pearl Paint Holland B.V., 5. Elf Atochem Nederland B.V., 6. Zijlstra & Co. Verf B.V., og 7. B.V. Chemische Producten Struyk & Co. mod College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen	2
2003/C 251/05	Sag C-282/03: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 26. juni 2003 af College van Beroep voor het bedrijfsleven i sagen Arch Timber Protection B.V. mod College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen, intervenient: Stichting Behoud Leefmilieu en Natuur Maas en Waal	2
2003/C 251/06	Sag C-293/03: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 20. maj 2003 af Tribunal du travail de Bruxelles i sagen Gregorio My mod l'Office National des Pensions (O.N.P.)	3
2003/C 251/07	Sagerne C-327/03 og C-328/03: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 30. april 2003 af Bundesverwaltungsgericht i forvaltnings-sagen Forbundsrepublikken Tyskland ved Forbundsministeriet for økonomi og teknologi mod ISIS Multimedia Net GmbH und Co. KG og 02 (Germany) GmbH und Co. OHG	3
2003/C 251/08	Sag C-334/03: Sag anlagt den 30. juli 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Portugal	4
2003/C 251/09	Sag C-337/03: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 15. juli 2003 af Tribunale Ordinario di Torino — Sezione del Giudice per le Indagini Preliminari — i straffesagen mod Fabrizio Barra	4
2003/C 251/10	Sag C-352/03 P: Appel iværksat den 11. august 2003 af P. del Vaglio til prøvelse af dom afsagt den 4. juni 2003 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (sat af en enkelt dommer) i de forenede sager T-124/01 og T-320/01, P. Del Vaglio mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	5
2003/C 251/11	Sag C-353/03: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 25. juli 2003 af Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) i sagen Société des Produits Nestlé SA mod Mars UK Ltd	6
2003/C 251/12	Sag C-354/03: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 28. juli 2003 af High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division, i sagen Optigen Ltd mod Commissioners of Customs and Excise	6
2003/C 251/13	Sag C-355/03: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 28. juli 2003 af High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division, i sagen Fulcrum Electronics Ltd (i likvidation) mod The Commissioners of Customs and Excise	7

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2003/C 251/14	Sag C-364/03: Sag anlagt den 22. august 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Hellenke Republik	7
2003/C 251/15	Sag C-370/03: Sag anlagt den 27. august 2003 af Den Hellenke Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	7
2003/C 251/16	Sag C-375/03: Sag anlagt den 8. september 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg	8
2003/C 251/17	Sag C-379/03 P: Appel iværksat den 10. september 2003 af Rafael Pérez Escolar til prøvelse af kendelse afsagt den 25. juni 2003 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Fjerde Udvidede Afdeling) i sag T-41/01, Rafael Pérez Escolar mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	8
2003/C 251/18	Sag C-389/03: Sag anlagt den 15. september 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien	9

RETTE I FØRSTE INSTANS

2003/C 251/19	Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 5. august 2003 i de forenede sager T-116/01 og T-118/01, P & O European Ferries (Vizcaya), SA og Diputación Foral de Vizcaya mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (»Statsstøtte — annullationssøgsmål — beslutning om at indstille en procedure, der var indledt i henhold til EF-traktatens artikel 88, stk. 2 — statsstøttebegrebet — statens køb af tjenesteydelser til markedspris — støtte af social karakter ydet uden forskelsbehandling ud fra varenes oprindelsesland — undladelse af at meddele påbud til medlemsstaten om at afgive de nødvendige oplysninger — pligt til tilbagesøgning af støtte — støttemodtagernes berettigede forventning — begrundelse«)	10
2003/C 251/20	Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 9. juli 2003 i sag T-216/01, Reisebank AG mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Annullationssøgsmål — anmodning om aktindsigt — beslutning truffet af høringskonsulenten — formaliteten)	10
2003/C 251/21	Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 9. juli 2003 i sag T-219/01, Commerzbank AG mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Annullationssøgsmål — anmodning om aktindsigt — beslutning truffet af høringskonsulenten — formaliteten)	11
2003/C 251/22	Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 9. juli 2003 i sag T-250/01, Dresdner Bank AG mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Annullationssøgsmål — anmodning om aktindsigt — beslutning truffet af høringskonsulenten — formaliteten)	11

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2003/C 251/23	Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 5. august 2003 i sag T-158/03 R, Industrias Químicas del Vallés, S.A. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Særlige rettergangsformer — begæring om udsættelse af gennemførelsen — fumus boni juris — uopsættelighed — interesseafvejning)	11
2003/C 251/24	Sag T-266/03: Sag anlagt den 25. juli 2003 af Groupement des Cartes Bancaires »CB« mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	12
2003/C 251/25	Sag T-269/03: Sag anlagt den 30. juli 2003 af Socratec — Satellite Navigation Consulting, Research & Technology-GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	12
2003/C 251/26	Sag T-272/03: Sag anlagt den 4. august 2003 af María Dolores Fernández Gómez mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	13
2003/C 251/27	Sag T-273/03: Sag anlagt den 1. august 2003 af Merck Sharp & Dohme Limited og 8 andre mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	14
2003/C 251/28	Sag T-275/03: Sag anlagt den 4. august 2003 af Focus Magazin Verlag GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	14
2003/C 251/29	Sag T-279/03: Sag anlagt den 5. august 2003 af Galileo International Technology LLC og 13 andre mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	15
2003/C 251/30	Sag T-280/03: Sag anlagt den 8. august 2003 af Van Mannekus & Co. B.V. mod Rådet for Den Europæiske Union	16
2003/C 251/31	Sag T-281/03: Sag anlagt den 5. august 2003 af Xanthippi Liakoura mod Rådet for Den Europæiske Union	16
2003/C 251/32	Sag T-282/03: Sag anlagt den 8. august 2003 af Paul Ceuninck mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	17
2003/C 251/33	Sag T-284/03: Sag anlagt den 5. august 2003 af Rosalinda Aycinena mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	17
2003/C 251/34	Sag T-285/03: Sag anlagt den 18. august 2003 af Agraz S.A. og 110 andre sagsøgere mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	18
2003/C 251/35	Sag T-286/03: Sag anlagt den 15. august 2003 af The Gillette Company mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	18

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2003/C 251/36	Sag T-288/03: Sag anlagt den 13. august 2003 af TeleTech Holdings Inc. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	19
2003/C 251/37	Sag T-293/03: Sag anlagt den 21. august 2003 af Carla Giuliatti mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	20
2003/C 251/38	Sag T-294/03: Sag anlagt den 25. august 2003 af Jean-Louis Gibault mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	21

II *Forberedende retsakter*

.

III *Oplysninger*

2003/C 251/39	Domstolens seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 239 af 4.10.2003	22
---------------	--	----

I

(Meddelelser)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS KENDELSE

(Anden Afdeling)

af 4. april 2003

i sag C-128/02 P: Bernhard Schulte ⁽¹⁾

(»Erstatningssøgsmål — ansvar uden for kontraktforhold — mælk — tillægsafgift — referencemængde — forordning (EØF) nr. 2187/93 — erstatning til producenter — arving og hermed ligestillet person — national retsakt — forældelse — åbenbart, at appellen delvis skal afvises og delvis skal forkastes«)

(2003/C 251/01)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive trykt i Samling af Afgørelser)

I sag C-128/02 P, Bernhard Schulte, Delbrück (Tyskland), ved avocat R. Freise, angående appel af dom afsagt den 7. februar 2002 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Fjerde Afdeling) i sag T-261/94, Schulte mod Rådet og Kommissionen, Sml. II, s. 441, hvori der er nedlagt påstand om ophævelse af denne dom — de andre parter i appelsagen er Rådet for den Europæiske Union (befuldmægtiget: A.-M. Colaerts, bistået af M. Núñez Müller) og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: M. Niejahr, bistået af M. Núñez Müller) — har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden R. Schintgen, og dommerne V. Skouris og N. Colneric (refererende dommer); generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: R. Grass, den 4. april 2003 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

1) Appellen forkastes.

2) Bernhard Schulte betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 144 af 15.6.2002.

KENDELSE AFSAGT AF DOMSTOLEN

(Første Afdeling)

den 10. juli 2003

i sag C-427/02 P, Giuseppe Di Pietro mod Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(»Appel — tjenestemænd — forudgående administrativ procedure — ingen klage — åbenbart, at sagen må afvises — appellen delvist afvist og delvist forkastet«)

(2003/C 251/02)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-427/02 P, Giuseppe Di Pietro, Mesina (Italien) (befuldmægtiget: avocat G. Monforte), angående appel af kendelse afsagt den 27. september 2002 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-254/01, Di Pietro mod Revisionsretten (Sml.Pers. I-A, s. 177 og II, s. 929), hvorved Retten afviste det af Di Pietro anlagte søgsmål, hvorunder denne påstod annullation af Revisionsrettens afgørelse af 22. februar 2001 om udnævnelse af Michel Hervé til stillingen som Revisionsrettens generalsekretær — den anden part i appelsagen: Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: J.-M. Stenier, samt

M. Bavendamm og I. Ní Riagáin Dúro) — har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, M. Wathelet, og dommerne P. Jann og A. Rosas (refererende dommer); generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: R. Grass, den 10. juli 2003 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Appellen forkastes.*
- 2) *Giuseppe di Pietro betaler sagens omkostninger.*

(¹) EFT C 19 af 25.1.2003.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 30. september 2002 af Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien i sagen DLD Trading Company Import-Export, spol. s.r.o. mod Republikken Østrig

(Sag C-216/03)

(2003/C 251/03)

Ved kendelse afsagt den 30. september 2002, indgået til Domstolens Justitskontor den 19. maj 2003, har Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien i sagen DLD Trading Company Import-Export, spol. s.r.o. mod Republikken Østrig forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Er bestemmelserne i forordning (EF) nr. 3316/94 (¹) og forordning (EF) nr. 2744/98 (²) forenelige med fællesskabsbestemmelserne om toldfritagelse, særlig forordning (EØF) nr. 918/83 (³) og princippet om toldunion?
2. Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende:

blev retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning tilsidesat som følge af, at forordning (EF) nr. 2744/98 havde tilbagevirkende kraft?

3. Er bestemmelserne i artikel 5, stk. 8, i direktiv 69/169/EØF (⁴) og de hertil på nationalt plan udstedte gennemførelsesbestemmelser i § 3a i forordningen om fritagelse for forbrugsafgifter og i forordning om omsætningsafgift (BGBl. II, nr. 326/1997), i strid med målet om harmonisering af omsætnings- og punktafgifter i medlemsstaterne, om liberalisering og lettelse for rejse-

trafikken med tredjelande og om at skabe overensstemmelse mellem afgifts- og toldfritagelser i rejsetrafikken?

(¹) EFT L 350, s. 12.

(²) EFT L 345, s. 9.

(³) EFT L 105, s. 1.

(⁴) EFT L 133, s. 6.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 26. juni 2003 af College van Beroep voor het bedrijfsleven i sagen 1. Cindu Chemicals B.V., 2. Rütgers VFT AG, 3. Touwen & Co. B.V., 4. Pearl Paint Holland B.V., 5. Elf Atochem Nederland B.V., 6. Zijlstra & Co. Verf B.V., og 7. B.V. Chemische Producten Struyk & Co. mod College voor de toelating van bestrijdingsmiddele

(Sag C-281/03)

(2003/C 251/04)

Ved dom afsagt den 26. juni 2003, indgået til Domstolens Justitskontor den 30. juni 2003, har College van Beroep voor het bedrijfsleven i sagen 1. Cindu Chemicals B.V., 2. Rütgers VFT AG, 3. Touwen & Co. B.V., 4. Pearl Paint Holland B.V., 5. Elf Atochem Nederland B.V., 6. Zijlstra & Co. Verf B.V., og 7. B.V. Chemische Producten Struyk & Co. mod College voor de toelating van bestrijdingsmiddele forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Tillader direktivet om farlige stoffer, at en medlemsstat fastsætter yderligere betingelser for markedsføring og anvendelse af et biocidholdigt produkt, hvis aktive stof er opført i bilag I til direktivet?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 26. juni 2003 af College van Beroep voor het bedrijfsleven i sagen Arch Timber Protection B.V. mod College voor de toelating van bestrijdingsmiddele, intervenient: Stichting Behoud Leefmilieu en Natuur Maas en Waal

(Sag C-282/03)

(2003/C 251/05)

Ved dom afsagt den 26. juni 2003, indgået til Domstolens Justitskontor den 30. juni, har College van Beroep voor het bedrijfslevensagen i sagen Arch Timber Protection B.V. mod

College voor de toelating van bestrijdingsmiddele, intervenient: Stichting Behoud Leefmilieu en Natuur Maas en Waal, forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Tillader direktivet om farlige stoffer, at en medlemsstat fastsætter yderligere betingelser for markedsføring og anvendelse af et biocidholdigt produkt, hvis aktive stof er opført i bilag I til direktivet?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 20. maj 2003 af Tribunal du travail de Bruxelles i sagen Gregorio My mod l'Office National des Pensions (O.N.P.)

(Sag C-293/03)

(2003/C 251/06)

Ved dom afsagt den 20. maj 2003, indgået til Domstolens Justitskontor den 4. juli 2003, har Tribunal du travail de Bruxelles i sagen Gregorio My mod l'Office National des Pensions (O.N.P.) forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Er nationale bestemmelser, såsom den belgiske lov af 21. maj 1991 (om etablering af visse forbindelser mellem belgiske pensionsordninger og pensionsordninger indført af internationale offentlige institutioner) og såsom artikel 4, stk. 2, i den belgiske kgl. anordning af 23. december 1996 (til gennemførelse af artikel 15, 16 og 17 i lov af 26.7.1996 om modernisering af den sociale sikring og om styrkelse af de lovbestemte pensionsordninger) eller artikel 11 i bilag VIII til Vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber, i strid med artikel 2 EF, 3 EF, 17 EF, 18 EF, 39 EF, 40 EF, 42 EF og 283 EF i traktaten om Den Europæiske Union og med artikel 7 i forordning (EØF) nr. 1612/68 ⁽¹⁾ af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet:

1. for så vidt som disse nationale bestemmelser og tjenestemandsvedtægten ikke gør det muligt for en borger i Den Europæiske Union, såsom sagsøgeren, hvis erhvervsmæssige karriere er foregået i en virksomhed eller i en national offentlig tjeneste, og derefter i Fællesskabernes offentlige tjeneste, eller omvendt, at sammenligne de pensionsrettigheder, som vedkommende ville opnå i hver ordning, det være sig den nationale eller europæiske, ved overførsel af de rettigheder, som er erhvervet i de øvrige ordninger, og på baggrund af denne sammenligning at anmode om overførsel af disse

rettigheder, enten fra den nationale ordning til den europæiske ordning eller omvendt, altså fra den europæiske ordning til den nationale ordning

- for så vidt som disse bestemmelser ved at foreskrive, at den pågældende udtrykkeligt skal give afkald på overførsel fra den belgiske ordning til den europæiske ordning, eller ved at føre til en administrativ praksis af dette indhold, uden at der er sket en sådan sammenligning, vildleder eller kan vildlede den pågældende arbejdstager
- for så vidt som disse nationale bestemmelser ikke gør det muligt ved tilkendelse af en national førtidspension at tage hensyn til de år, hvor den pågældende har haft erhvervsmæssig beskæftigelse som tjenestemand ved Den Europæiske Union?

⁽¹⁾ EFT 1968 II, s. 467.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 30. april 2003 af Bundesverwaltungsgericht i forvaltningssagen Forbundsrepublikken Tyskland ved Forbundsministeriet for økonomi og teknologi mod ISIS Multimedia Net GmbH und Co. KG og 02 (Germany) GmbH und Co OHG

(Sagerne C-327/03 og C-328/03)

(2003/C 251/07)

Ved kendelse afsagt den 30. april 2003, indgået til Domstolens Justitskontor den 28. juli 2003, har Bundesverwaltungsgericht i forvaltningssagen Forbundsrepublikken Tyskland ved Forbundsministeriet for økonomi og teknologi mod ISIS Multimedia Net GmbH und Co. KG og 02 (Germany) GmbH und Co. OHG forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Skal Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/13/EF ⁽¹⁾ af 10. april 1997 om ensartede principper for generelle tilladelser og individuelle tilladelser for teletjenester (EFT L 117, s. 15) fortolkes således, at der for de nationale tilsynsmyndigheders tildeling af telefonnumre kan opkræves et gebyr, der tager hensyn til den økonomiske værdi af det tildelte nummer, selv om en telekommunikationsvirksomhed, der driver virksomhed på det samme marked og som har en dominerende stilling på dette marked, i meget stort omfang har overtaget telefonnumre uden omkostninger fra sin forgænger — den tidligere

statslige monopolvirksomhed — og en efterfølgende opkrævning af gebyrer for denne gamle beholdning af numre som følge af national ret ikke er mulig?

Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende:

2. Kan den virksomhed, der indtræder på markedet, i en sådan situation uafhængigt af virksomhedens øvrige omkostninger ved at komme ind på markedet og uden en hertil knyttet analyse af virksomhedens chancer i konkurrencen med den på markedet dominerende virksomhed belastes med et engangsgebyr for tildelingen af et telefonnummer på en bestemt procentsats (her 0,1 %) af den anslåede årsomsætning, der kan opnås ved videregivelse af telefonnummeret til en slutkunde?

(1) EFT L 117, s. 15.

Sag anlagt den 30. juli 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Portugal

(Sag C-334/03)

(2003/C 251/08)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 30. juli 2003 anlagt sag mod Republikken Portugal af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved A.M. Alves Vieira og S. Rating, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Republikken Portugal ikke har overholdt sine forpligtelser, idet den ikke i praksis sikrer gennemførelsen af artikel 4d i direktiv 90/388/EØF (1), som senest ændret ved direktiv 96/19/EF (2).
2. Republikken Portugal tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Artikel 13 i lov nr. 91/97 fritager basistelenetoperatøren for betaling af gebyr for etablering af telenet og for indrømmelse af den nødvendige ret til adgang til det offentlige net. Bestemmelsen indebærer, at PT Comunicações som eneste

basistelenetoperatør er fritaget for afgiften, der derimod afkræves alle andre netoperatører.

Denne fordelagtige behandling af PT Comunicações sammenlignet med de andre netoperatører med hensyn til de økonomiske vilkår for indrømmelse af ret til adgang forekommer ikke objektivt begrundet. At behandle PT Comunicações forskelligt fra de andre netoperatører uden en objektiv begrundelse er diskrimination med hensyn til indrømmelse af ret til adgang til fordel for PT Comunicações, hvilket er i strid med direktivets artikel 4d.

(1) Kommissionens direktiv 90/388/EØF af 28.6.1990 om liberalisering af markedet for teletjenester (EFT L 192 af 24.7.1990, s. 10).

(2) Kommissionens direktiv 96/19/EF af 13.3.1996 om ændring af direktiv 90/388/EØF for så vidt angår gennemførelse af liberaliseringen af markederne for teletjenester (EFT L 74 af 22.3.1996, s. 13).

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 15. juli 2003 af Tribunale Ordinario di Torino — Sezione del Giudice per le Indagini Preliminari — i straffesagen mod Fabrizio Barra

(Sag C-337/03)

(2003/C 251/09)

Ved kendelse afsagt den 15. juli 2003, indgået til Domstolens Justitskontor den 1. august 2003, har Tribunale Ordinario di Torino — Sezione del Giudice per le Indagini Preliminari — i straffesagen mod Fabrizio Barra forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Skal artikel 44, stk. 3, litra g), EF, artikel 2, stk. 1, litra f), og artikel 6 i det såkaldte første direktiv (68/151/EØF) (1) og artikel 2, stk. 2, 3 og 4, i det såkaldte fjerde direktiv (78/660/EØF) (2), som affattet ved direktiv 83/349 (3) og 90/605 (4)) fortolkes således, at disse regler er til hinder for en lov i en medlemsstat, som udelukker straf for overtrædelsen af de pligter til offentlighed og pålidelig oplysning, der påhviler selskaberne, når der er givet oplysninger, som, skønt de er tænkt at skulle medføre skade for selskabsdeltagere eller offentligheden for at opnå en uberettiget fortjeneste, er følgen af skønsmæssige

bedømmelser, som taget isoleret varierer i en grad, der ikke er større end en forud fastsat grænse?

2. Skal det første direktiv 68/151/EØF og det fjerde direktiv 78/660/EØF og navnlig artikel 44, stk. 3, litra g), i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, sammenholdt med artikel 2, stk. 1, litra f), og artikel 6 i det såkaldte første direktiv (68/151/EØF) og artikel 2, stk. 2, 3 og 4, i det såkaldte fjerde direktiv (78/660/EØF, som affattet ved direktiv 83/349 og 90/605) med henvisning til de enkelte medlemsstaters forpligtelse til at indføre »egnede sanktioner« for de i de pågældende direktiver omhandlede overtrædelser fortolkes således, at de er til hinder for en lov i en medlemsstat, som i tilfælde af en overtrædelse af selskabers forpligtelser med hensyn til beskyttelse af princippet om offentlighed og pålidelig oplysninger fastsætter et sanktionssystem, som konkret tillader urigtige oplysninger, der vedrører op til en femtedel af selskabsformuen?

(1) EFT 1968 I, s. 41.

(2) EFT L 222 af 14.8.1978, s. 11.

(3) EFT L 193 af 18.7.1983, s. 1.

(4) EFT L 317 af 16.11.1990, s. 60.

Appel iværksat den 11. august 2003 af P. del Vaglio til prøvelse af dom afsagt den 4. juni 2003 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (sat af en enkelt dommer) i de forenede sager T-124/01 og T-320/01, P. Del Vaglio mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-352/03 P)

(2003/C 251/10)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 11. august 2003 iværksat appel af P. del Vaglio, ved advokat M. Famchon og B. Desrez og med valgt adresse i Paris, til prøvelse af dom afsagt den 4. juni 2003 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (sat af en enkelt dommer) i de forenede sager T-124/01 og T-320/01, P. Del Vaglio mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

- A. Den af Retten i Første Instans afsagte dom af 4. juni 2003 annulleres, for så vidt som den frifinder Kommissionen i sag T-124/01.

Som følge heraf

1. annulleres Kommissionens afgørelse af 5. april 2000, hvori det afslås at anvende justeringskoefficienten for Det Forenede Kongerige på appellantens pension fra den 8. maj 1999, og, om fornødent, Kommissionens afgørelse af 23. februar 2001, hvori appellantens klage af 18. juli 2000 afvises
2. tilpligtes Kommissionen at anvende justeringskoefficienten for Det Forenede Kongerige med tilbagevirkende kraft fra den 8. maj 1999
3. tilpligtes Kommissionen at betale en erstatning opgjort efter ret og rimelighed til 10 000 EUR, som et foreløbigt beløb, samt rente 7 % p.a. af appellantens pensionstilgodehavende fra den 8. maj 1999
4. tilpligtes Kommissionen at betale alle sagens omkostninger.

- B. Den af Retten i Første Instans afsagte dom annulleres, for så vidt som den frifinder Kommissionen i sag T-320/01 med hensyn til perioden før den 1. januar 2001.

Som følge heraf

1. annulleres Kommissionens afgørelse af 6. september 2001, hvori det afslås at anvende en justeringskoefficient for Det Forenede Kongerige på appellantens pension fra den 24. september 2000.
2. tilpligtes Kommissionen at anvende en justeringskoefficient for Det Forenede Kongerige med tilbagevirkende kraft fra den 24. september 2000.
3. tilpligtes Kommissionen at betale en erstatning opgjort efter ret og rimelighed til 15 000 EUR, som et foreløbigt beløb, samt rente 7 % p.a. af appellantens pensionstilgodehavende fra den 24. september 2000 til den 1. april 2001.

Anbringender og væsentligste argumenter

Retten har begået en fejl ved at lægge til grund, at appellantens vilje til at etablere fast bopæl i London kun er tilstrækkeligt godtgjort ved de fremlagte dokumenter for så vidt angår perioden fra den 1. januar 2001. Endvidere er der tale om en urigtig retsanvendelse, når Retten har lagt til grund, at den omstændighed, at der ikke blev afholdt et møde mellem tje-

nestegrene som foreskrevet i bestemmelserne om klagebehandling, ikke var bebyrdende for appellanten. I mangel af et sådant møde har appellanten nemlig hverken haft lejlighed til at fremstille sin sag behørigt over for en gruppe repræsentanter for Kommissionen eller til at blive gjort bekendt med, hvilken dokumentation, der efter Kommissionens opfattelse savnedes.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 25. juli 2003 af Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) i sagen Société des Produits Nestlé SA mod Mars UK Ltd

(Sag C-353/03)

(2003/C 251/11)

Ved kendelse afsagt den 25. juli 2003, indgået til Domstolens Justitskontor den 18. august 2003, har Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) i sagen Société des Produits Nestlé SA mod Mars UK Ltd forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Kan et varemærke få fornødent særpræg i betydningen i artikel 3, stk. 3, i Rådets direktiv 89/104/EØF ⁽¹⁾ og artikel 7, stk. 3, i Rådets forordning nr. 40/94 ⁽²⁾ ved eller som følge af brugen af dette varemærke som en del af eller sammen med et andet varemærke?

⁽¹⁾ Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21.12.1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EFT L 40 af 11.2.1989, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker i national ret (EFT L 11 af 14.1.1994, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 28. juli 2003 af High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division, i sagen Optigen Ltd mod Commissioners of Customs and Excise

(Sag C-354/03)

(2003/C 251/12)

Ved kendelse afsagt den 28. juli 2003, indgået til Domstolens Justitskontor den 18. august 2003, har High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division, i sagen Optigen Ltd mod Commissioners of Customs and Excise forelagt De

Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

A. Skal en handlendes ret til godtgørelse for betaling af moms i forbindelse med en transaktion i henhold til det fælles momssystem og på baggrund af Rådets direktiv 67/227/EØF ⁽¹⁾ og 77/388/EØF ⁽²⁾ bedømmes under hensyntagen:

- 1) alene til den specifikke transaktion, hvori den handlende har været involveret, herunder den handlendes hensigt om at indgå transaktionen, eller
- 2) til samtlige transaktioner, herunder efterfølgende transaktioner, der udgør en lukket leveringskæde, hvori den specifikke transaktion indgår, herunder de andre deltagere i kædens hensigt, som den handlende ikke har kendskab til og/eller ikke har mulighed for at have kendskab til, og/eller
- 3) til svig og svigagtig hensigt, uanset om disse opstår før eller efter den specifikke transaktion, fra andre deltagere i den lukkede kæde, om hvis involvering den handlende er uvidende, og som den handlende ikke har kendskab til og/eller ikke har mulighed for at have kendskab til, eller
- 4) et andet — og i givet fald hvilket — kriterium?

B. Er udelukkelse fra momsordningen af transaktioner, der foretaget af en uskyldig part, men som er et led i andre personers karruselsvindel, i strid med proportionalitets-, ligebehandlings- eller retssikkerhedsprincippet?

⁽¹⁾ Rådets første direktiv 67/227/EØF af 11.4.1967 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter (EFT 1967, s. 12).

⁽²⁾ Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 28. juli 2003 af High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division, i sagen Fulcrum Electronics Ltd (i likvidation) mod The Commissioners of Customs and Excise

(Sag C-355/03)

(2003/C 251/13)

Ved kendelse afsagt den 28. juli 2003, indgået til Domstolens Justitskontor den 18. august 2003, har High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division, i sagen Fulcrum Electronics Ltd (i likvidation) mod The Commissioners of Customs and Excise forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål: Præmisserne og spørgsmålene i sag C-355/03 er de samme som i sag C-354/03 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Se s. 6 i dette nummer af Tidende.

Sag anlagt den 22. august 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-364/03)

(2003/C 251/14)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 22. august 2003 anlagt sag mod Den Helleniske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved G. Valero Jordana og M. Konstantinidis, Kommissionens Juridiske Tjeneste.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat artikel 13 i Rådets direktiv 84/360/EØF af 28. juni 1984 om bekæmpelse af luftforurening fra industrianlæg ⁽¹⁾, idet Den Helleniske Republik ikke har gennemført en politik og en strategi med henblik på gradvis at tilpasse gas- og damp turbinerne ved elværket i Linoperamata Kritis til den bedste teknologi, der er tilgængelig.
- Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Nævnte elværk henhører utvivlsomt under den kategori af industrianlæg, som er angivet i bilag I i direktiv 84/360 og udgør »bestående anlæg« som omhandlet i artikel 2, stk. 3, i direktivet. Den Helleniske Republik var følgelig forpligtet til i henhold til direktivets artikel 13 at gennemføre en politik og en strategi med passende foranstaltninger med henblik på gradvis at tilpasse de bestående anlæg til den bedste teknologi, der er tilgængelig. I henhold til direktivets artikel 16 skulle direktivet være efterkommet senest den 30. juni 1987, men Den Helleniske Republik har endnu ikke truffet de nødvendige politiske og strategiske foranstaltninger.

⁽¹⁾ EFT L 188 af 16.7.1984, s. 20.

Sag anlagt den 27. august 2003 af Den Helleniske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-370/03)

(2003/C 251/15)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 27. august 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Den Helleniske Republik ved juridisk konsulent Georgios Kanellopoulos, Statens Råd, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Grækenlands Ambassade, 27, rue Marie-Adelaïde.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annullation af Kommissionens beslutning 2003/481/EF med hensyn til det særlige bilag, som vedrører fastsættelse af de af de hellenske myndigheder uerholdelige fordringer, som skal afholdes af medlemsstaten og ikke af EUGFL — Garantisektionen, og som udgør 14 272 278 drachmer (41 884,90 EUR).
- Det fastslås, at Fællesskabet skal dække de finansielle konsekvenser af det ovenfor uerholdelige anførte beløb.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

- Tilsidesættelse af et væsentligt formkrav, idet Den Helleniske Republik ikke i henhold til artikel 8, stk. 1, i forordning nr. 1663/95 blev opfordret til at fremsætte sine bemærkninger til Kommissionen.

- Tilsidesættelse, fejlagtig anvendelse af artikel 8, stk. 2, i forordning 729/70, på grund af en faktisk vildfarelse, for så vidt angår en fejlagtig konstatering af uregelmæssigheder eller forsømmelser.
- Tilsidesættelse af et væsentligt formkrav, idet beslutningen er utilstrækkeligt begrundet (EF-traktatens artikel 253).

Sag anlagt den 8. september 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg.

(Sag C-375/03)

(2003/C 251/16)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 8. september 2003 anlagt sag mod Storhertugdømmet Luxembourg af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved W. Wils, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/30/EF af 6. juni 2000 om syn ved vejsiden af erhvervskøretøjer, der kører på Fællesskabets område ⁽¹⁾, idet det ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller i hvert fald ikke har givet Kommissionen underretning herom.
2. Storhertugdømmet Luxembourg tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den i direktivet fastsatte gennemførelsesfrist udløb den 10. august 2002.

⁽¹⁾ EFT L 203 af 10.8.2000, s. 1.

Appel iværksat den 10. september 2003 af Rafael Pérez Escolar til prøvelse af kendelse afsagt den 25. juni 2003 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Fjerde Udvidede Afdeling) i sag T-41/01, Rafael Pérez Escolar mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-379/03 P)

(2003/C 251/17)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 10. september 2003 iværksat appel af Rafael Pérez Escolar ved Fernando Moreno Pardo til prøvelse af kendelse afsagt den 25. juni 2003 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Fjerde Udvidede Afdeling) i sag T-41/01, Rafael Pérez Escolar mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

- Sagen som indbragt ved appelskriftet med tilhørende bilag fremmes til realitetsbehandling, og efter denne behandling ophæves Rettens kendelse af 25. juni 2003, og det fastslås, at det passivitetssøgsmål, sagsøgeren har indbragt for Retten, skal antages til realitetsbehandling, og såfremt det anses for at være hensigtsmæssigt tager Domstolen selv stilling til sagens realitet med det resultat, at det fastslås, at Kommissionen ikke har opfyldt sine forpligtelser, idet den har undladt at træffe nogen som helst afgørelse vedrørende den anmeldelse, som appellanten indgav den 23. februar 1999 vedrørende den statsstøtte, som de spanske myndigheder har ydet til Banco Español de Crédito, S.A. og til Banco Santander, S.A.
- Subsidiært hjemvises sagen til realitetsbehandling ved Retten, såfremt det ikke findes hensigtsmæssigt at Domstolen selv påkender sagens realitet.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes under alle omstændigheder at betale sagsomkostningerne for begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Retten i Første Instans begik en retlig fejl, da den fastslog, at sagsøgeren savnede kompetence til at indgive et passivitetssøgsmål i anledning af, at Kommissionen ikke havde taget stilling til den indgivne anmeldelse. Retten i Første Instans fandt, at kriterierne for vurdering af, om sagsøger har søgsmålskompetence for så vidt angår passivitetssøgsmål, der indbringes efter artikel 232 EF, er sammenfaldende med dem, der udtrykkeligt er nævnt i artikel 230

EF. Denne uforholdsmæssigt restriktive fortolkning er desuden i strid med princippet om den effektive retsbeskyttelse.

Retten i Første Instans fandt endvidere, at kravet om at være umiddelbart og individuelt berørt svarer til at være »berørt« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 88, stk. 2, EF, og at det afkald på fortegningsretten, som sagsøgeren måtte give som led i statsstøtteprogrammet, ikke var tilstrækkeligt til, at sagsøgeren kunne anses for at være umiddelbart og individuelt berørt, og Retten ligger desuden under for den vildfarelse, at sagsøgeren forsøger at opnå erstatning for den skade, der blev forvoldt under den fase, hvor Kommissionen undersøgte, om foranstaltningen var forenelig med fællesskabsretten.

Sag anlagt den 15. september 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien

(Sag C-389/03)

(2003/C 251/18)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 15. september 2003 anlagt sag mod Kongeriget Belgien af

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved A. Bordes, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 1999/74/EF af 19. juli 1999 om mindstekrav til beskyttelse af æglæggende høner, idet det ikke har udstedt de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv ⁽¹⁾.
2. Kongeriget Belgien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 1. januar 2002.

⁽¹⁾ EFT L 203 af 3.8.1999, s. 53.

RET TEN I FØRSTE INSTANS

KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 5. august 2003

i de forenede sager T-116/01 og T-118/01, P & O European Ferries (Vizcaya), SA og Diputación Foral de Vizcaya mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(»Statsstøtte — annullationssøgsmål — beslutning om at indstille en procedure, der var indledt i henhold til EF-traktatens artikel 88, stk. 2 — statsstøttebegrebet — statens køb af tjenesteydelser til markedspris — støtte af social karakter ydet uden forskelsbehandling ud fra varernes oprindelsesland — undladelse af at meddele påbud til medlemsstaten om at afgive de nødvendige oplysninger — pligt til tilbagesøgning af støtte — støttemodtagernes berettigede forventning — begrundelse«)

(2003/C 251/19)

(Processprog: spansk og engelsk)

I de forenede sager T-116/01 og T-118/01, P&O European Ferries (Vizcaya) SA, tidligere Ferries Golfo de Vizcaya SA, Bilbao (Spanien), ved Sir Jeremy Lever, QC, barrister D. Beard, solicitor J. Ellison og avocat J. Folguera Crespo, sagsøger i sag T-116/01 og intervenient i sag T-118/01 til støtte for Diputación Foral de Vizcaya, Diputación Foral de Vizcaya ved avocats M. Morales Isasi og I. Sáenz-Cortabarría Fernández, sagsøger i sag T-118/01 og intervenient i sag T-116/01 til støtte for P&O European Ferries (Vizcaya) SA, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: J. Flett), angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2001/247/EF af 29. november 2000 om Spaniens støtte til søtransportsselskabet Ferries Golfo de Vizcaya (EFT 2001 L 89, s. 28), har Retten (Første Udvidede Afdeling), sammensat af præsidenten, B. Vestendorff, og dommerne K. Lenaerts, J. Azizi, M. Jaeger og H. Legal; justitssekretær: ekspeditionssekretær J. Palacio González, den 5. august 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Sagsøgerne i sag T-116/01 og sag T-118/01 bærer deres egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.
- 3) Intervenienterne bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 212 af 28.7.2001 og C 227 af 11.8.2001.

KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 9. juli 2003

i sag T-216/01, Reisebank AG mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — anmodning om aktindsigt — beslutning truffet af høringskonsulenten — formaliteten)

(2003/C 251/20)

(Processprog: tysk)

I sag T-216/01, Reisebank AG, Frankfurt am Main (Tyskland), ved Rechtsanwältin M. Klusmann og F. Wiemer, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: S. Rating), angående en påstand om annullation af høringskonsulentens beslutning af 14. august 2001 om ikke at give sagsøgeren aktindsigt i visse dokumenter vedrørende opgivelse af proceduren i sag COMP/E-1/37.919 — bankgebyrer for veksling af valuta i eurozonen, indledt mod andre banker, har Retten (Femte Afdeling), sammensat af formanden, R. García-Valdecasas, og dommerne P. Lindh og J.D. Cooke; justitssekretær: H. Jung, den 9. juli 2003 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) Sagen afvises.
- 2) Sagsøgeren betaler sine egne omkostninger og de af sagsøgte afholdte omkostninger, herunder omkostningerne vedrørende sagen om foreløbige forholdsregler i sag T-216/01 R.

⁽¹⁾ EFT C 331 af 24.11.2001.

KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS**den 9. juli 2003****i sag T-219/01, Commerzbank AG mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾****(Annullationssøgsmål — anmodning om aktindsigt — beslutning truffet af høringskonsulenten — formaliteten)**

(2003/C 251/21)

(Processprog: tysk)

I sag T-219/01, Commerzbank AG, Frankfurt am Main (Tyskland), ved Rechtsanwältte H. Satzki og B. Maassen, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: S. Rating), angående en påstand om annullation af høringskonsulentens beslutning af 17. august 2001 om ikke at give sagsøgeren aktindsigt i visse dokumenter vedrørende opgivelse af proceduren i sag COMP/E-1/37.919 — bankgebyrer for veksling af valuta i eurozonen, indledt mod andre banker, har Retten (Femte Afdeling), sammensat af formanden, R. García-Valdecasas, og dommerne P. Lindh og J.D. Cooke; justitssekretær: H. Jung, den 9. juli 2003 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) Sagen afvises.
- 2) Sagsøgeren betaler sine egne omkostninger og de af sagsøgte afholdte omkostninger, herunder omkostningerne vedrørende sagen om foreløbige forholdsregler i sag T-219/01 R.

⁽¹⁾ EFT C 369 af 22.12.2001.

KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS**den 9. juli 2003****i sag T-250/01, Dresdner Bank AG mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾****(Annullationssøgsmål — anmodning om aktindsigt — beslutning truffet af høringskonsulenten — formaliteten)**

(2003/C 251/22)

(Processprog: tysk)

I sag T-250/01, Dresdner Bank AG, Frankfurt am Main (Tyskland), ved Rechtsanwältte W. Bosch og M. Hirsch, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(befuldmægtiget: S. Rating), angående en påstand om annullation af høringskonsulentens beslutning af 16. august 2001 om ikke at give sagsøgeren aktindsigt i visse dokumenter vedrørende opgivelse af proceduren i sag COMP/E-1/37.919 — bankgebyrer for veksling af valuta i eurozonen, indledt mod andre banker, har Retten (Femte Afdeling), sammensat af formanden, R. García-Valdecasas, og dommerne P. Lindh og J.D. Cooke; justitssekretær: H. Jung, den 9. juli 2003 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) Sagen afvises.
- 2) Sagsøgeren betaler sine egne omkostninger og de af sagsøgte afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 3 af 5.1.2002.

KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS**den 5. august 2003****i sag T-158/03 R, Industrias Químicas del Vallés, S.A. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber****(Særlige rettergangsformer — begæring om udsættelse af gennemførelsen — fumus boni juris — uopsættelighed — interesseafvejning)**

(2003/C 251/23)

(Processprog: spansk)

I sag T-158/03 R, Industrias Químicas del Vallés, S.A., Barcelona (Spanien), ved abogados C. Fernández Vicién, P. González-Espejo og J. Sabater Marotias, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: B. Doherty og S. Pardo Quintillán), angående en begæring om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens beslutning 2003/308/EF af 2. maj 2003 om afvisning af at indsætte metalaxyl i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF og om tilbagekaldelse af godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder dette aktive stof (EFT L 113, s. 8), har Rettens præsident den 5. august 2003 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Sag anlagt den 25. juli 2003 af Groupement des Cartes Bancaires »CB« mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-266/03)

(2003/C 251/24)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 25. juli 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Groupement des Cartes Bancaires »CB«, Paris, ved avocats Alain Georges og Javier Ruiz Calzado.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens beslutning K(2003)1524/9 af 7. maj 2003, hvorved Groupement des Cartes Bancaires »CB« og dets tilsluttede selskaber pålægges at underkaste sig en kontrolundersøgelse i medfør af artikel 14, stk. 3, i Rådets forordning nr. 17 ⁽¹⁾, annulleres.
- De dokumenter, som Kommissionen beslaglagde, og andre elementer, som den fik kendskab til under kontrolundersøgelsen, udtages fra sagens akter og leveres tilbage til Groupement des Cartes Bancaires »CB«.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren som første anbringende gjort gældende, at der ved den anfægtede beslutning angiveligt er sket en tilsidesættelse af begrundelsespligten. Kommissionen undlod at præcisere, hvilken mistanke den agtede at bekræfte. Sagsøgeren havde følgelig ikke mulighed for at bedømme omfanget af sammenslutningens pligt til at samarbejde, samtidig med at dens ret til forsvar bevaredes. Det var endvidere ikke muligt for sagsøgeren at erfare, hvorvidt den beordrede kontrolundersøgelse angik visse foranstaltninger, som allerede var anmeldt til Kommissionen, eller andre former for praksis. Endvidere har sagsøgeren som andet anbringende gjort gældende, at proportionalitetsprincippet blev tilsidesat. Sagsøgeren har for det første anført, at den påståede tilsidesættelse af begrundelsespligten, som udgør det første anbringende, forhindrede både de kompetente nationale myn-

digheder og Retten selv i at kontrollere, om den beordrede kontrolundersøgelse var forholdsmæssig. Subsidiært har sagsøgeren gjort gældende, at gennemførelsen af en kontrolundersøgelse udgjorde et uforholdsmæssigt indgreb, idet Kommissionens behandling af sammenslutningens anmeldelse stadig pågik, og idet der hos sammenslutningen eksisterede en lang og vedvarende tradition for at samarbejde med Kommissionens tjenestegrene.

⁽¹⁾ Første forordning om anvendelse af bestemmelserne i traktatens artikel 85 og 86, EFT I 1959-1962, s. 81.

Sag anlagt den 30. juli 2003 af Socratec — Satellite Navigation Consulting, Research & Technology-GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-269/03)

(2003/C 251/25)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 30. juli 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Socratec — Satellite Navigation Consulting, Research & Technology-GmbH, Regensburg (Tyskland), ved Rechtsanwältin M. Adolf og M. Lüken.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens beslutning af 30. april 2003 (COMP/M.2903) annulleres.
- Subsidiært annulleres Kommissionens beslutning af 30. april 2003 (COMP/M.2903), for så vidt som det ved beslutningen tillades selskaberne DaimlerChrysler Services AG, Deutsche Telekom AG og Cofiroute S.A. at udføre telematiktjenester ved udnyttelse af det vejafgiftsbetalingsystem, som udføres for Forbundsrepublikken Tyskland.
- Subsidiært tilpligtes Kommissionen at påbyde selskaberne DaimlerChrysler Services AG, Deutsche Telekom AG og Cofiroute S.A. at udsætte iværksættelsen af den anmeldte

joint venture Toll Collect GmbH, indtil betingelserne i artikel 2 i beslutning COMP/M.2903 er opfyldt.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren er et tysk selskab, som især driver virksomhed på området for telematik til erhvervskøretøjer. Sagsøgeren har anfægtet Kommissionens beslutning af 30. april 2003, hvormed Kommissionen har erklæret selskaberne DaimlerChrysler Services AG, Deutsche Telekom AG og Compagnie Financière et Industrielle des Auroroutes S.A. (Cofiroute)'s erhvervelse af fælles kontrol over det nyetablerede joint venture Toll Collect GmbH for forenelig med fællesmarkedet og EØS-aftalen.

Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionens godkendelse af den anmeldte sammenslutning navnlig er sket på grundlag af de tilsagn, som DaimlerChrysler Services AG og Deutsche Telekom AG har afgivet, og at den herved har foretaget en urigtig vurdering af sammenslutningens virkninger på telematikmarkedet, selv når tilsagnene tages i betragtning. Kommissionen har ligeledes med urette fundet, at tilsagnene er egnede til at løse konkurrenceproblemerne og fjerne disse helt.

Endvidere har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen har foretaget en urigtig afgrænsning af det relevante geografiske marked og en ufuldstændig afgrænsning af det relevante produktmarked.

Endelig har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat sagsøgerens ret til kontradiktion i forbindelse med de foreslåede tilsagn.

Sag anlagt den 4. august 2003 af María Dolores Fernández Gómez mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-272/03)

(2003/C 251/26)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 4. august 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af María Dolores Fernández Gómez,

Bruxelles, ved advokats Juan Ramón Iturriagoitia og Karine Delvolvé.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Ansættelsesmyndighedens afgørelse af 12. maj 2003 om afslag på sagsøgerens anmodning om forlængelse af hendes ansættelseskontrakt annulleres.

— Subsidiært annulleres afsnittet om antikumuleringsreglen i meddelelse til personalet af 14. november 1996 med overskriften »Ny politik vedrørende artikel 2(a) i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne«.

— Subsidiært tilpligtes Kommissionen at erstatte sagsøgeren det tab, hun har lidt som følge af det ubegrundede afslag på forlængelse af hendes ansættelseskontrakt, hvilket tab, med ethvert forbehold for opgørelsen heraf, beløber sig til 101 328,60 EUR med tillæg af morarenter.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren gjorde tjeneste for Kommissionen som udstationeret national ekspert fra den 1. december 1997 til den 30. november 2000. Hun blev dernæst hjælpeansat fra den 1. december 2000 til den 15. februar 2001. Fra den 16. februar 2001 fik hun en kontrakt som midlertidigt ansat i tre år med mulighed for forlængelse med et år. Denne kontrakt udløber den 30. november 2003, og sagsøgeren har anmodet om forlængelse af kontrakten med et år.

Sagsøgeren har anført, at denne anmodning er blevet afslået af Kommissionen på grundlag af en fast praksis, hvorefter den tid, hvor en person har gjort tjeneste som udstationeret national ekspert, medregnes ved anvendelsen af den såkaldte antikumuleringsregel. Ifølge denne regel må den samlede varighed af en ikke-tjenestemandsansat persons ansættelse i Kommissionen ikke overstige i alt seks år.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren for det første påberåbt sig, at der er sket en tilsidesættelse af ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne, navnlig artikel 8, og en tilsidesættelse af andre af institutionernes regler for personalet, samt at der er tale om urigtig retsanvendelse. Ifølge sagsøgeren kunne Kommissionen ikke medregne den periode, hvor hun havde gjort tjeneste som udstationeret national ekspert, ved fastsættelsen af den samlede varighed af hendes ansættelse i Kommissionen.

Sagsøgeren har herudover påberåbt sig, at der er sket en tilsidesættelse af begrundelsespligten, af omsorgspligten og af princippet om god forvaltningsskik, at der er udøvet et klart urigtigt skøn samt sket en tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og, endelig, at der foreligger magtfordrejning.

Sag anlagt den 1. august 2003 af Merck Sharp & Dohme Limited og 8 andre mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-273/03)

(2003/C 251/27)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 1. august 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Merck Sharp & Dohme Limited, Hoddesdon (Det Forenede Kongerige), Merck Sharp & Dohme B.V., Haalem (Nederlandene), Laboratoires Merck Sharp & Dohme-Chibret, Paris (Frankrig), MSD Sharp & Dohme GmbH, Haar (Tyskland), Merck Sharp & Dohme (Italia) SpA., Rom (Italien), Merck Sharp & Dohme, LDA, Paço de Arcos (Portugal), Merck Sharp & Dohme de Espana S.A., Madrid (Spanien), Merck Sharp & Dohme Ges.m.b.H., Wien (Østrig), og VIANEX S.A., Nea Erythrea (Grækenland) ved lawyers G. Berrisch og P. Bogaert.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- Den anfægtede beslutning annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgernes omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne er indehavere af markedsføringstilladelser for lægemidlet RENITEC og tilknyttede handelsnavne. RENITEC indeholder det aktive stof »enalapril« og benyttes til behandling af hypertension og hjerteinsufficiens.

Sagsøgerne har anlagt sag til prøvelse af Kommissionens beslutning K(2003) 1752 af 21. maj 2003 om markedsføring af humanmedicinske lægemidler, der indeholder stoffet »enalapril«, hvorved Kommissionen harmoniserede produktresuméerne for RENITEC og tilknyttede handelsnavne. Den anfægtede beslutning blev vedtaget efter forelæggelsesproceduren i henhold til artikel 30 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF ⁽¹⁾.

Sagsøgerne har gjort gældende, at iværksættelsen af proceduren i henhold til artikel 30 var ulovlig, og at dette medfører, at

den anfægtede beslutning er ulovlig. Indledningen af proceduren var ikke med rette begrundet i hensynet til folkesundheden. Desuden omfattede forelæggelsen og indledningen af proceduren hele produktresuméets indhold. Dette går ud over den tilladte anvendelse af en artikel 30-forelæggelse, og en sådan procedure giver ikke adgang til vedtagelse af et harmoniseret produktresumé. Derudover var indledningen af proceduren uden fornøden begrundelse.

Sagsøgerne har desuden gjort gældende, at harmoniseringen af produktresuméerne i den anfægtede beslutning var ulovlig, da Kommissionen savnede kompetence til at vedtage beslutningen. Subsidiært har sagsøgerne gjort gældende, at selv om Kommissionen principielt kunne have harmoniseret produktresuméerne for RENITEC, havde Kommissionen ikke påvist noget hensyn til folkesundheden, der begrundede harmoniseringen af produktresuméerne.

Sagsøgerne har endelig anført, at den anfægtede beslutning er ulovlig, fordi bindende frister i direktivet ikke var overholdt, og fordi Kommissionen og Udvalget for Farmaceutiske Specialiteter ikke angav en tilstrækkelig begrundelse.

(1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6.11.2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EFT L 311 af 28.11.2001, s. 67).

Sag anlagt den 4. august 2003 af Focus Magazin Verlag GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag T-275/03)

(2003/C 251/28)

(Processproget vil blive fastlagt i henhold til procesreglementets artikel 131, stk. 2 — det sprog, stævningen er affattet på: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 4. august 2003 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af Focus Magazin Verlag GmbH, München (Tyskland), ved Rechtsanwalt U. Gürtler. Den anden part i sagen for appelkammeret var Eci Telecom Ltd, Petach Tikva (Israel).

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Harmoniseringskontorets indsigelsesafgørelse nr. 2055/2001 af 27. august 2001 i indsigelsessag nr. B 288680 annulleres.

— Afgørelse truffet den 30. april 2003 af Fjerde Appellkammer i sag R 913/2001-4 annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at træffe afgørelse i indsigelsessag nr. B. 288680 i henhold til Rettens retsopfattelse.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: ECI TELECOM LTD.

EF-varemærket, der søges registreret: Ordmærket »HI-FOCuS« for varer og tjenesteydelser i klasse 9 og 38 — ansøgning nr. 1 338 029.

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Sagsøgeren.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det tyske ordmærke »FOCUS« (nr. 394 07 564) for varer og tjenesteydelser i klasse 3, 5, 6, 7, 8, 9, 14, 15, 16, 18, 20, 21, 24, 25, 26, 28, 29, 30, 33, 34, 38, 39, 41 og 42.

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastes.

Appellkammerets afgørelse: Sagsøgerens klage afvises.

Søgsmålsgrunde: — Tilstrækkelig bevisførelse for sagsøgerens ældre ret i indsigelsessagen

— Tilsidesættelse af sagsøgerens ret til kontradiktion

— Tilsidesættelse af sagsøgerens ret til en retfærdig rettergang

— Tilsidesættelse af artikel 42 i forordning (EF) nr. 40/94 ⁽¹⁾ og af regel 20, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2868/95 ⁽²⁾.

(1) Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT L 1994 11, s. 1).

(2) Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 af 13.12.1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker (EFT 303, s. 1).

Sag anlagt den 5. august 2003 af Galileo International Technology LLC og 13 andre mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-279/03)

(2003/C 251/29)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er den 5. august 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af selskabet Galileo International Technology LLC og 13 andre selskaber, ved advokaterne Claude Delcorde, Jean-Noël Louis, Julie-Anne Delcorde og Spyros Maniatopoulos, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

— Kommissionen forbydes enhver brug af udtrykket Galileo i forbindelse med projektet om et satellitbaseret radionavigationsystem, og den tilpligtes at ophøre med direkte eller indirekte at ansøre tredjemænd til at anvende dette udtryk i forbindelse med nævnte projekt, ligesom den forbydes enhver form for medvirken til, at tredjemand anvender dette udtryk.

— Kommissionen tilpligtes under ét at betale sagsøgerne et beløb på 50 mio. EUR i erstatning af det lidte økonomiske tab.

Subsidiært,

— tilpligtes Kommissionen, såfremt den vedbliver med at anvende udtrykket Galileo, at betale sagsøgerne et beløb på 240 mio. EUR,

— endvidere tilpligtes Kommissionen med virkning fra datoen for stævningens indgivelse at betale sagsøgerne renter, som beregnes på grundlag af ABCE's referencesats, forhøjet med 2 points.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne, som er indehavere af flere varemærker og firmanavne, hvori udtrykket »Galileo« udgør det væsentligste element, gør gældende, at Kommissionen krænker deres varemærkerettigheder ved at anvende samme udtryk som betegnelse for et fællesskabsprojekt om etablering af et europæisk satellitbaseret radionavigationssystem.

Sagen er anlagt i henhold til traktatens artikel 288. Sagsøgerne anfører, at der foreligger en risiko for forveksling på grund af ligheden mellem de pågældende mærker og ligheden mellem de produkter og tjenesteydelser, som sagsøgerne tilbyder, og fællesskabsprojektets formål. De anfører endvidere, at Kommissionen har indtaget en utilbørlig og ligegyldig holdning over for deres rettigheder, og at den har tilsidesat proportionalitetsprincippet.

Sag anlagt den 8. august 2003 af Van Mannekus & Co. B.V. mod Rådet for Den Europæiske Union**(Sag T-280/03)**

(2003/C 251/30)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 8. august 2003 anlagt sag mod Rådet for Den Europæiske Union af Van Mannekus & Co. B.V., Schiedam (Nederlandene), ved Rechtsanwalt H. Bleier.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Rådets forordning (EF) nr. 986/2003 af 5. juni 2003 om ændring af de antidumpingforanstaltninger, der indførtes ved forordning (EF) nr. 360/2000 vedrørende importen af dødbrændt (sintret) magnesia med oprindelse i Folkerepublikken Kina ⁽¹⁾ annulleres.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med den anfægtede forordning har Rådet på grundlag af en delvis interimundersøgelse ændret arten af antidumpingtolden på importen af dødbrændt magnesia med oprindelse i Folkerepublikken Kina.

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som i sag T-278/03 (Van Mannekus mod Rådet).

(¹) EFT L 143, s. 15.

Sag anlagt den 5. august 2003 af Xanthippi Liakoura mod Rådet for Den Europæiske Union**(Sag T-281/03)**

(2003/C 251/31)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 5. august 2003 anlagt sag mod Rådet for Den Europæiske Union af Xanthippi Liakoura, Bruxelles, ved avocat Jean A. Martin.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annullation af Rådets afgørelse af 5. maj 2003, for så vidt som det i denne afvises:
 - 1) at udelade følgende bemærkning, der er anført under den generelle vurdering, fra den endelige bedømmelsesrapport vedrørende perioden fra den 1.7.1999 til den 30.6.2001: »jeg opfordrer hende til atter at påtage sig koordineringen og fordelingen af arbejdet i skrivestuen, opgaver som hun tidligere har udført på effektiv vis«
 - 2) i samme rapport at tilføje følgende: »evner at være mobil og alsidig«
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren gør indsigelse mod ansættelsesmyndighedens afslag på henholdsvis at udelade og at tilføje to sætninger i bedømmelsesrapporten vedrørende perioden fra den 1.7.1999 til den 30.6.2001.

Til støtte for søgsmålet gør hun bl.a. gældende:

- at formålet med de frivillige bemærkninger er blevet tilsidesat, da den omstændighed, at hun opfordres »til atter at påtage sig koordineringen og fordelingen af arbejdet i skrivestuen« på ingen måde begrundes de analytiske vurderinger »meget godt« for de pågældende rubrikker
- at det kan konstateres, at bedømmelsen er usammenhængende
- at bedømmelsesudvalgets bemærkninger er blevet tilsidesat
- at hun er blevet udsat for chikane på arbejdspladsen
- at hun klart og uomtvisteligt har demonstreret, at hun evner at være mobil og alsidig. Det vil derfor være i overensstemmelse med tjenestemandsvedtægten, at disse kvalifikationer udtrykkeligt nævnes i den omhandlede bedømmelsesrapport.

Sag anlagt den 8. august 2003 af Paul Ceuninck mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-282/03)

(2003/C 251/32)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 8. august 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Paul Ceuninck, Hertsberge (Belgien), ved advokats Georges Vandensanden og Aurore Finchelstein.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Den udvælgelsesprocedure, der har fundet sted efter meddelelsen om ledig stilling KOM/051/02, og denne meddelelse, annulleres.
- Ansættelsesmyndighedens afgørelse af 13. september 2002 om at udnævne en anden person annulleres, og som følge heraf annulleres også afslaget på sagsøgerens ansøgning om den pågældende stilling.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har søgt en ledig stilling som konsulent ved Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig. Sagsøgeren fik afslag på sin ansøgning.

Sagsøgeren har til støtte for sine påstande gjort gældende, at tjenestemandsvedtægtens artikel 7, stk. 1, er tilsidesat, at der foreligger magt- og procedurefordrejning, at der foreligger et åbenbart urigtigt skøn, at væsentlige formforskrifter er blevet tilsidesat ved udarbejdelsen af stillingsopslaget, at princippet om offentlige organers upartiskhed og omsorgsprincippet er tilsidesat, at del 1, nr. 2, i Kommissionens afgørelse af 21. december 2000 er tilsidesat, at princippet om retten til forsvar, navnlig retten til at blive hørt, er tilsidesat, at princippet om parternes ligestilling, ligebehandlingsprincippet, princippet om god forvaltningsskik, om retten til en karriere samt begrundelsespligten er tilsidesat. Endelig har sagsøgeren anført, at generaldirektøren for OLAF ikke har kompetence til at tage stilling til sagsøgerens klage og afvise den.

Sag anlagt den 5. august 2003 af Rosalinda Aycinena mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-284/03)

(2003/C 251/33)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 5. august 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Rosalinda Aycinena, Bruxelles, ved advokats Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis og Etienne Marchal, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelsen af 26. marts 2003 om at ændre sagsøgerens indplacering i lønklasse ved ansættelsen, således at hun blev indplaceret i lønklasse LA 6, 1. løntrin, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for sine påstande har sagsøgeren anført, at begrundelsespligten er blevet tilsidesat, at der er anlagt et åbenbart urigtigt skøn, at princippet om forventning om karriere

(tjenestemandsvedtægtens artikel 5, stk. 3) er blevet tilsidesat, ligesom princippet om ligebehandling og forbuddet mod forskelsbehandling er blevet tilsidesat.

Sag anlagt den 18. august 2003 af Agraz S.A. og 110 andre sagsøgere mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-285/03)

(2003/C 251/34)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 18. august 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Agraz S.A. og 110 andre selskaber ved avocats José Luís da Cruz Vilaça, Ricardo Oliveira, Maria João Melícias og Dorothée Choussy.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionen tilpligtes at betale hvert af de sagsøgende selskaber restbeløbet af produktionsstøtten med tillæg af renter efter en af Retten fastsat rentesats for perioden fra den 12. juli 2000 (eller subsidiært fra den 13. juli 2000, eller mere subsidiært fra den 16. juli 2000), og indtil betaling sker.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det foreliggende søgsmål har til formål at få kendt Fællesskabet ansvarligt uden for kontraktforhold, for de skader sagsøgerne angiveligt har lidt som følge af den beregningsmåde for beløbet i produktionsstøtte for produkter forarbejdet på basis af tomater for produktionsåret 2000/01, der er fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1519/2000 af 12. juli 2000 om fastsættelse for produktionsåret 2000/01 af minimumspris og støttebeløb for produkter forarbejdet på basis af tomater ⁽¹⁾.

I den forbindelse præciseres det, at Kommissionen for produktionsåret 2000/01 som grundlag for beregningen af produktionsstøtten har anvendt tomateksportpriserne for De Forenede Stater, Israel og Tyrkiet. Det følger heraf, at Kommissionen ikke har taget hensyn til eksportpriserne for Kina, der imidlertid i 1999 var verdens næststørste tomatproducent. Dette beregningsgrundlag har forårsaget en betydelig nedsættelse af produktionsstøtten.

Til støtte for kravet gør sagsøgerne gældende, at betingelserne, der blev opstillet i Bergadem-dommen, er opfyldt i den foreliggende sag.

Sagsøgerne gør gældende, at undladelsen udgør en tilsidesættelse af bestemmelserne i basisforordningen på området ⁽²⁾, at denne forordning tildeler borgerne rettigheder, og at Kommissionens kompetence var meget begrænset ved vedtagelsen af forordning nr. 1519/2000, i den forstand, at kompetencen alene bestod i at identificere referencelandene for at beregne støttebeløbet.

Endelig har Kommissionen tilsidesat principperne om god forvaltningsskik og beskyttelse af den berettigede forventning, idet den ikke har gjort sig de nødvendige anstrengelser for at få kendskab til de kinesiske priser, og idet den, da den var blevet meddelt priserne, nægtede at ændre sin forordning.

⁽¹⁾ EFT L 174 af 13.7.2000, s. 29.

⁽²⁾ EFT L 297 af 21.11.1996, s. 29.

Sag anlagt den 15. august 2003 af The Gillette Company mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag T-286/03)

(2003/C 251/35)

(Processproget vil blive fastlagt i henhold til procesreglementets artikel 131, stk. 2 — det sprog, stævningen er affattet på: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 15. august 2003 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af The Gillette Company, Boston (USA), ved Rechtsanwalt L. Kouker. Den anden part i sagen for appelkammeret var Wilkinson Sword GmbH, Solingen (Tyskland).

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelse truffet den 17. april 2003 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 221/2002-4 annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket:	Sagsøgeren.
EF-varemærket, der søges registreret:	Figurmærket »XTREME RIGHT GUARD SPORT« for varer i klasse 3 (ikke-medicinske præparater til brug i badekar og under bruseren; antitranspiranter; deodoranter; alle indeholdt i klasse 3) — ansøgning nr. 1486745.
Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn:	Wilkinson Sword GmbH.
Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn:	Det tyske figurmærke »WILKINSON SWORD XTREME« (nr. 399 23 715 og 399 45 175) for varer i klasse 3 (kosmetiske produkter til anvendelse før, under og efter barbering).
Indsigelsesafdelingens afgørelse:	Indsigelsen forkastes.
Appellkammerets afgørelse:	Indsigelsesafdelingens afgørelse annulleres og sagsøgerens varemærkansøgning afslås.
Søgsmålsgrunde:	— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94. — Ingen risiko for forveksling. — Ingen lighed mellem de to omhandlede mærker.

Sag anlagt den 13. august 2003 af TeleTech Holdings Inc. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag T-288/03)

(2003/C 251/36)

(Processprog: spansk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 13. august 2003 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af TeleTech Holdings Inc., Denver, Colorado (USA), ved advokaterne Enrique Armijo Chávarri og Antonio Castán Pérez-Gómez.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelse truffet den 28. maj 2003 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 412/2000-1) annulleres og efter gennemførelsen af den fastsatte procedure tiltrædes sagsøgerens principale eller subsidiaire anbringende ved dom.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

EF-varemærket, der begæres erklæret ugyldigt:	Ordmærket »TELETECH GLOBAL VENTURUS« — mærke nr. 134908 registreret for varer i klasse 35 og 38.
Indehaver af EF-varemærket, der begæres erklæret ugyldigt:	Sagsøgeren
Begæring om ugyldighedserklæring indgivet af:	Teletech International S.A. (indehaver af det nationale ordmærke »TELETECH INTERNATIONAL«), for visse varer i klasse 35 (forvaltning af tekniske tjenesteydelser, kundecentre og opkaldscentre) og 38 (telekommunikation)
Annullationsafdelingens afgørelse:	Delvis imødekomelse af ansøgningen
Appellkammerets afgørelse:	Klagen alene taget til følge, for så vidt som det omtvistede EF-varemærke ved den anfægtede afgørelse annulleres med hensyn til »tjenesteydelser vedrørende bistand til virksomhedsledelse, bestående i facility-management og valg af placering«.

- Søgsmålsgrunde:
- Tilsidesættelse af princippet om, at EF-varemærker gælder side om side med de nationale varemærker, og princippet om, at EF-varemærker og nationale varemærker og tegn er ligeværdige, samt tilsidesættelse af sagsøgerens ret til kontradiktion.
 - Subsidiært tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94.
 - Annullation af ansættelsesmyndighedens for sent — den 11. juni 2003 — meddelte afslag på sagsøgerens klage.
 - Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sag anlagt den 21. august 2003 af Carla Giuliatti mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-293/03)

(2003/C 251/37)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 21. august 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Carla Giuliatti, Bruxelles, ved advokats Pierre-Paul van Gehuchten og Jacques Sambon, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annullation af afgørelsen truffet af udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøve KOM/A/6/01 om ikke at give sagsøgeren adgang til udvælgelsesprøven på grund af manglende faglig erfaring, hvilken afgørelse var indeholdt i skrivelsen fra Generaldirektoratet for Administrationen til sagsøgeren den 16. oktober 2002.
- Annullation af udvælgelseskomitéens stadfæstelse heraf den 21. november 2002.

Sagsøgeren indgav ansøgning til den almindelige udvælgelsesprøve KOM/A/6/01 med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve af fuldmægtige på området for eksterne relationer og støtte til tredjelande. I meddelelsen om udvælgelsesprøven krævedes der en faglig erfaring på samme niveau som de med stillingen forbundne arbejdsopgaver på minimalt tre år. For tjenestemænd og øvrige ansatte ved De Europæiske Fællesskaber var det dog angivet, at denne faglige erfaring ikke var nødvendig, såfremt de havde været indplaceret i kategori B i mindst tre år og havde afsluttet en universitetsuddannelse.

Sagsøgeren begrundede ved indgivelsen af ansøgningen hendes faglige erfaring med hendes stilling som formand for fonden »Eau pour le Sahel« i over tre år. I den anfægtede afgørelse gav udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøven hende afslag på deltagelse under henvisning til, at hun ikke besad den nødvendige faglige erfaring.

Sagsøgeren har til støtte for sit søgsmål anført, at kravet om den faglige erfaring tilsidesætter lighedsprincippet, idet en sådan erfaring alene kræves for eksterne ansøgere og ikke for de ansøgere, som allerede er tjenestemænd eller øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber. Sagsøgeren har desuden gjort gældende, at lighedsprincippet er tilsidesat, samt at udvælgelseskomitéen har anlagt et klart fejlskøn ved anvendelsen af kravet om den faglige erfaring.

**Sag anlagt den 25. august 2003 af Jean-Louis Gibault mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber****(Sag T-294/03)**

(2003/C 251/38)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 25. august 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Jean-Louis Gibault, Wattrelos (Frankrig), ved lawyer F. Tuytschaever.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annullation af almindelige udvælgelsesprøve KOM/A/6/01 vedrørende eksterne relationer eller subsidiært annullation

af udvælgelseskomitéens afgørelse om ikke at optage sagsøgeren på reservelisten.

- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for sit søgsmål anført, at ansættelsesmyndigheden har tilsidesat begrundelsespligten samt ligebehandlingsprincippet, nærmere bestemt princippet om forbud mod forskelsbehandling på grundlag af nationalitet (vedtægtens artikel 27). Sagsøgeren har herved anført, at der foreligger en klar uligevægt i antallet af de tyske statsborgere og statsborgere fra andre medlemsstater, som bestod udvælgelsesprøven. Sagsøgeren mener, at denne uligevægt kun kan bero på den omstændighed, at karakteren af prøverne og deres afholdelse var organiseret således, at tyske statsborgere blev favoriseret, mens andre medlemsstaters statsborgere blev diskrimineret.

III

(Oplysninger)

(2003/C 251/39)

Domstolens seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 239 af 4.10.2003

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 226 af 20.9.2003

EUT C 213 af 6.9.2003

EUT C 200 af 23.8.2003

EUT C 184 af 2.8.2003

EUT C 171 af 19.7.2003

EUT C 158 af 5.7.2003

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
